3

पृलंयशोबा ॥ पन्धाप्रमादेननिहत्यशत्रून्सवन्मिहंदंसुखमेथमानं ॥ २२ ॥ इंद्रोपमान्यार्थंबपुत्रपौत्रान्यस्थाविशेषेणहतात्रमादात् ॥ तीत्विसमूदंबणिजः महाचम्कसद्वाभिपनंमहाहवेमी समयाग्निदाहं॥ येसे हुरातायुधती स्णवेगंतेराजपुत्रानिहताः प्रमादात्॥ २१॥ नहिप्रमत्तेननरेणश्ष्यंविद्यातपःश्रीवि

ालनः॥ स्मर्तःपुत्रपौत्राणांश्रातृणांखजनस्यह्॥ २॥ तमश्रुपरिपूणांसंवेषमानमचेतसं॥ सुॡदोष्धश्संविप्नाःसांत्वयांचिक र्तद्रा॥ ३॥ ततस्मिन्सणेकत्पोर्थनादित्यवचसा॥ नकुल:कष्णयासार्धमुपायात्परमात्या॥ ४॥ उपध्यंगतासातुश्रत्वाभुमहद्पियं ॥ तद्राविनाश्स सहस्रानिहतान्संस्येपुत्रान्यात्मात्रांस्त्या॥महादुःखपरीतात्माबभूवजनमेजय॥ १॥ ततस बरिष्ठः॥उचैःप्रचुकोश्चकौरवाध्यःपपातचोव्यांसगणोविसंज्ञः॥ ३१॥ इतिश्रीमहाभारतेसौमिकेपवीणिएषीकेपवीण्य्यिषिरशिबिरप्रवेशेद्शमो |इसितमाजमीढःशोकादितस्तेःसहितःसुहद्धिः॥शेह्यमाणःप्रययौसुतानामायोधनंभूतगणानुकीणं ॥ २९ ॥ सतस्रविश्या सिखीश्व॥भूमौश्यानान्र्यिराद्रगात्रांग्विभिन्नद्हात्रहतोत्तमांगान्॥३०॥ सतांसुद्ध्वाभःशमातंहपोयुधिष्ठिरोधमभतां यंतीकथंभविष्यत्यवितासुखानां॥पुत्रस्यश्राहवधप्रणुन्नाप्रद्धमानेनहुताशनेन॥ २६॥इत्येवमात्तं:परिदेवयन्सराजाकुरूणांनकुलंबभाषे ॥गन्छान भीता॥ २४॥ भातृंखपुत्रांथहतासिश्म्यपांचालराजांपितरंचटदं॥ धुवंविसंज्ञापतिताष्थिव्यांसारोष्यतेशोकछशांगयषिः॥ २५॥ तच्छोकजंदुःखमपा ोनामिहमंद्भाग्यांसमाहपत्सामितिराजपुत्रीं॥ २७॥ माद्रीसुतस्तिपरिगृख्वंबाक्यंथमेंणयमेंप्रतिमस्यराज्ञः॥ ययौर्थनालयमाशुदेव्याःषांचालराजस्यंच सम्हामग्राःकृनद्यामिवहत्मानाः॥ २३॥ अम्बितयौनिहताःश्यानानिःसंश्यंतित्रदिवंत्रपनाः॥ रूणांतुशोचामिकथंनुसाध्वीशोकाणंवंसाद्यविशास ॥ ७॥ वश्वायानउवाच षिषित्रज्ञाणांव्यथिताभवत्॥ ५ श्वमुयह्पद्दश्रुप्रान्सु ॡदः स्यमहान्शोकःप्रादुरासीन्महा जिद्दाराः॥ २८॥ प्रस्थाप्यमा ध्याय:॥१०॥ ॥६॥

सहस्रोता १॥१॥१॥१॥६॥७॥८॥ = 8 = भारतभाषदीपेदशमोऽध्यायः॥ १०॥

ष्तं॥ फूछपद्मपलाशास्यास्तमोग्रस्तइवांशुमान्॥ ७॥ ततस्तापतितांद्धासंरभीसत्यविकमः॥बाहुभ्यापरिजग्राह्समुलत्यबकाद्रः॥८॥

॥ कंपमानेवकद्लीवातेनाभिसमीरिता॥ रूणाराजानमासाधशांकात्तांन्यपतद्भावे ॥ ६॥ वभूववद्नतस्याःसहसाशांकक

Digitized by Google